

get den 4. December viste der sig meget delte Meninger og Anskuelser om det formaalstjenlige i at udvide Kredsen af de Personer, blandt hvilke Værgeraadsmændene kunde vælges. Spørgsmaalet om Behandlingen og Opdragelsen af forsømte Børn er jo saa vidtrækkende, og de ved Loven hjemlede Foranstaltninger griber saa dybt ind i Forholdet mellem Forældre og Børn, at det er af den allerstørste Betydning, at alle Hensyn iagttages ved Iværksættelsen af disse Foranstaltninger, ikke blot de humane Hensyn, men ogsaa de retlige. Herom hersker der jo Enighed. Uoverensstemmelserne kommer først frem om det rent praktiske Spørgsmaal, hvad der kræves med Hensyn til Raadenes Organisation, for at det kan siges, at de yder Betryggelse i begge de nævnte Henseender. Herom har Meningerne jo været delte, saa længe Rigsdagen i det hele taget har beskæftiget sig med disse Spørgsmaal. Lovforslaget blev henvist til et Udvalg den 4. December, og efter at man i Udvalget havde drøftet Spørgsmaalet og udtalt sig fra de forskellige Sider og fremsat de forskellige Anskuelser, blev man enig om at rette en Forespørgsel til Justitsministeren om at faa Oplysning om, hvilke Vanskeligheder der har vist sig med Hensyn til at faa dertil særlig kvalificerede Mænd i Henhold til den bestaaende Lov, og man bad ogsaa om at faa Oplysninger fra Overværgeraadet. Ved Skrivelse af 11. Februar 1915, der findes her i Bilagene til Betænkningen, modtog Udvalget Skrivelse fra Ministeriet med Erklæringer fra Overværgeraadet og fra de Amter, i hvilke der findes Værgeraad, der falder ind under Børnelovens § 4. Heraf fremgaar det, at Vanskeligheder som de omspurgte kun har vist sig i to af de Byer, nemlig Helsingør og Aalborg. Dog vil jeg ikke undlade at bemærke, at der fra et Amt, nemlig Vejle Amt, alligevel er kommet en lille Bemærkning. Der skriver vedkommende Amtmand: „I denne Anledning tillader jeg mig at bemærke, at det ikke hidtil har voldet Vanskelighed at finde Mænd, der har været egnede og villige til at overtage Hvervet, men at det i øvrigt ikke kan bestrides, at de i den nævnte Lovbestemmelse fordrede Kvalifikationer til at beklæde Hvervet gør Antallet af dem, der overhovedet kan komme i Betragtning, meget begrænset.“ Det var altsaa fra Vejle Amt. Men efter at Udvalget har modtaget de Erklæringer dels fra Overværgeraadet og dels altsaa fra de interesserede Amter, blev man enig om i Udvalget, hele Udvalget med Undtagelse

af det ærede 8de kongevalgte Medlem (Trier), at stille det nævnte Ændringsforslag, hvorefter det privat indbragte Lovforslag vil komme til at lyde saaledes: „§ 4, Nr. 1, i Lov af 14. April 1905 om Behandling af forbryderske og forsømte Børn og unge Personer affattes saaledes: „en af Justitsministeren valgt Formand, der maa opfylde Betingelserne for at kunne ansættes i et Dommerembede eller for at faa Beskikkelse som Sagfører.“ Som det høje Ting vil have lagt Mærke til, er der altsaa sket den Udvidelse, at de saakaldte danske Jurister ogsaa kan udnævnes til Formænd for Værgeraadene i Byer med over 10,000 Indbyggere. Og samtidig vil der blive truffet den Beslutning, som forhaabentlig vil blive vedtaget ikke alene i dette høje Ting, men ogsaa i det andet høje Ting, at de skal være i alt Fald Folk, der er noget ældre, idet de skal have været Fuldmægtige saa længe, at de kan faa Beskikkelse som Sagførere. At den herved tilvejebragte Ordning ikke helt tilfredsstiller alle Udvalgets Medlemmer, er jo indlysende. De Udtalelser, der er fremkommet navnlig ved første Behandling, var jo, jeg kan gerne sige, i den Grad afvigende, at dette Tings Medlemmer vel nok kan forstaa, at naar hele Udvalget er blevet enig om Lovforslagets Affattelse paa den af mig anførte Maade, er det givet, at denne Ændring har heller ikke tilfredsstillet saa nær alle Udvalgets Medlemmer, men man er enedes om, at Antallet af de Personer, som der kan blive Tale om at udnævne til Formand for Værgeraadene, udvides i ganske betydelig Grad, saaledes at man vistnok de allerfleste Steder, i det mindste paa de Pladser, hvor jeg har noget Kendskab til Forholdene, vil komme over Vanskelighederne, i alt Fald over de værste. Jeg tror, jeg tør sige, at man, hvis man vedtager Forslaget, som det her foreligger, som Regel vil kunne gøre Regning paa at finde Formænd, som forener Livserfaring, Interesse for og Kærlighed til denne store og vigtige Sag, og det har for mig og altsaa for hele Udvalget med Undtagelse af det ærede 8de kongevalgte Medlem (Trier) været det afgørende, saaledes at vi har sluttet os til denne Ændring. Jeg tilføjer, at det ærede 8de kongevalgte Medlem (Trier), som er forhindret i at være til Stede, og som ikke har kunnet slutte sig til den her foreslaaede Ændring, har anmodet mig om at sige, at det ærede Medlem som Begrundelse for sit Standpunkt henviser til sine